

Aandenken aan
MEVROUW

JULIE DE KEYZER

Weduwe van de Heer JULIUS TAECKE

Geboren te Bekegem op 29 juni 1901
en overleden te Torhout in de St.-Rembertkliniek
op 18 januari 1995,
gesterkt door de Sakramenten van de Zieken.

Lid van de Kristelijke Bond der gepensioneerden
Lid van Ziekenzorg

Charles en Mariette TAECKE - CATRICE
kinderen en kleinkind

August en Lucienne TAECKE - DOOM
kinderen en kleinkinderen

Gabriël en Maria VANPRAET - TAECKE
en kinderen

Fernand en Lucrese GEVAERT - TAECKE
en kinderen

Freddy en Magda VERSYCK - TAECKE
kinderen en kleinkinderen

haar kinderen,
kleinkinderen en achterkleinkinderen

De families
DE KEYZER, TAECKE, BONNY
en VANDEN BUSSCHE

danken U
voor de blij van medeleven en gebed.

Meetje

Als je vierennegentig jaar wordt, heb je de meesten van je generatie overleefd. Zeker als er twee wereldoorlogen in die periode zitten. Sommigen hebben de neiging te zeggen "Vierennegentig, het is toch al een hoge leeftijd". Daarmee bedoelt men, weliswaar goed bedoeld, dat de dood vanaf een bepaalde leeftijd rond de hoek loert. De natuur geeft hen gelijk. Wat een buitenstaander niet altijd beseft, is wat de familie en vrienden missen nadat er iemand gestorven is. Dat geldt zeker in het geval van ons Meetje.

Het is in onze maatschappij de gewoonte positief te schrijven en spreken over een overledene. De fouten die hij of zij maakte - hoe groot deze ook mogen zijn - worden dan met de mantel der liefde bedekt. Het is zelfs moeilijker afscheid te nemen van iemand die heel zijn leven vooral goed deed. In het geval van ons Meetje - die tot de laatste categorie behoort - kan dat echter zonder scrupules gebeuren. Zonder schroom kunnen we ons verdriet tonen: ze zal gemist worden. Het goede was heel haar leven meester van het kwade.

Het leven van ons Meetje was goedgevuld. In alle betekenissen. De opvoeding van de kinderen was vroeger misschien niet zo ingewikkeld als vandaag, maar zeker niet gemakkelijker. Het leven op de boerderij was vroeger een stuk zwaarder dan in het traktortijdperk. En als het tijd was om de vruchten te plukken van een leven hard werken, overleed ons Peetje veel te vroeg. Ze heeft deze klap goed verteerd. Ons Meetje bleef zelfstandig wonen en startte een nieuw leven voor haar eigen.

We zullen haar herinneren als een optimistische vrouw. Een bezoek aan haar was nooit saai. Ze vertelde het ene verhaal na het andere. Doorspekt met anekdotes en goede raad. Meetje, we zullen uw canapé missen, we zullen je missen in ons huis. Doe de groeten aan Peetje. Jullie hebben heel wat in te halen.

Rouwleiding en Funerarium D. Tavernier - Jabbeke
Druk Moeyaert nv, Zedelgem